

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/85/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912204377
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7912204377.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: Mesto Trebišov, IČO: 00 331 996, so sídlom M.R. Štefánika 862/204, Trebišov, zast.: advokátska kancelária IURISTICO s.r.o., so sídlom Štefánikova 26, Košice, proti žalovanému: Q. C., P.X.: XX XXX XXX, K. K. K., XXX/XX, K., o zaplatenie 446,02 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 446,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 446,02 Eur od 06.10.2011 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 446,02 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 446,02 Eur od 6.10.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.10.2007 ako prenajímateľ uzavrel so žalovaným ako nájomcom Zmluvu o nájme nebytových priestorov, predmetom ktorej bolo užívanie nebytových priestorov nachádzajúcich sa na ul. N. XXXX N. R. (Zimný štadión v R.). V zmysle zmluvy bol žalovaný povinný uhrádzať dohodnuté nájomné s tým, že splatnosť bude uvedená na faktúre. Zároveň sa žalovaný ako nájomca zaviazal platiť v prípade omeškania aj úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

Dňa 20.2.2009 uzavrel žalobca ako prenajímateľ so žalovaným ako nájomcom Zmluvu o nájme, predmetom ktorej bolo užívanie pozemku nachádzajúceho sa v k.ú. R., zapísaného na LV č. XXXX, parc. č. XXXX/XX, ostatné plochy vo výmere XXXX m², za účelom výstavby reštauračno-ubytovacieho zariadenia. V zmysle zmluvy bol žalovaný povinný uhrádzať dohodnuté nájomné s tým, že nájomné bude fakturované raz ročne a to do 30.6.príslušného roka. Zároveň sa nájomca zaviazal v prípade omeškania sa so zaplatením nájomného zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

Na základe vyššie uvedených zmlúv žalobca vystavil žalovanému faktúru, ktorú žalovaný prevzal a nezaplatil.

K žalobe priložil Zmluvu o nájme nebytových priestorov (č.l. 3-7); Zmluvu o nájme (č.l. 8-11);

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný riadne a včas odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva. Žalovaný nepoprel právny vzťah so žalobcom, no podľa neho nárok žalobcu zanikol započítaním, keďže žalobca mu podľa jeho slov dlží sumu 60.098,75 Eur za stavebné práce vykonané na predmetných prenajatých nehnuteľnostiach.

3. K odporu sa vyjadril žalobca a uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný nepoprel existenciu nároku žalobcu s tým, že k zániku záväzku dôjsť nemohlo, lebo žalovaný sa snaží započítať žalovaného

neexistujúce pohľadávky voči žalobcovi z titulu vykonaných stavebných prác na predmete nájmu. Z dôvodu, že žalovaný nárok žalobcu nepoprel navrhol žalobcu súdu, aby odpor ako vecne neodôvodnený odmietol. Súdu navrhol zrušiť platobný rozkaz a nariadiť pojednávanie.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a zopakoval, že žalobca si voči nemu uplatňuje neexistujúcu pohľadávku, ktorá zanikla započítaním. Poukázal na to, že žalobca si voči nemu uplatňoval pohľadávku aj v konaní na tunajšom súde pod sp.zn.: 10Ro 300/2011 (10C/19/2012).

5. Následne súd uznesením zo dňa 3.9.2012, sp.zn.: 12C/85/2012 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania na tunajšom súde pod sp.zn.: 10C/19/2012 z dôvodu, že v konaní sp.zn.: 10C/19/2012 sa rieši otázka započítania vzájomných pohľadávok medzi stranami sporu a teda aj pohľadávka žalobcu vo výške 446,02 Eur, ktorú si uplatnil žalobca v tomto konaní. Dodal, že vzhľadom k tomu, že v danej veci nebolo ešte nariadené pojednávanie, bude účelné, aby sa otázka započítania riešila v konaní sp.zn.: 10C/19/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2012.

6. Súd výzvou zo dňa 28.1.2020 vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, či navrhujú vykonanie ďalších dôkazov a v prípade, že navrhujú ďalšie dôkazy, tak nech ich predložia. Okrem toho boli strany poučené v zmysle § 157 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), že ak sa v stanovenej nevyjadria, súd bude predpokladať, že súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a že nenavrhujú vykonať ďalšie dôkazy.

7. Žalobca súhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a navrhol súdu, aby v danom spore zohľadnil závery právoplatného rozsudku tunajšieho súdu sp.zn.: 10C/19/2012. Žalovanému bola výzva súdu doručená dňa 30.1.2020 a ten sa k výzve nevyjadril.

8. Následne, súd uznesením prerušil toto konanie do právoplatného skončenia konania tunajšieho súdu sp.zn.: 10Cb/1/2018, lebo zistil, že protinárok žalovaného uplatňovaný v konaní sp.zn.: 10C/19/2012 na zaplatenie sumy 60.098,75 Eur žalovaným právne kvalifikovaný ako nárok na náhradu škody, bol vylúčený na samostatné konanie a to práve na sp.zn.: 10Cb/1/2018.

9. Proti uzneseniu o prerušení konania podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že spor vedený pod sp.zn.: 10Cb/1/2018 vecne nesúvisí s týmto sporom sp.zn.:12C/85/2012, lebo predmetom sporu sp.zn.: 10Cb/1/2018 je tvrdená pohľadávka tunajšieho žalovaného z titulu náhrady škody. Ďalej uviedol, že v spore sp.zn.: 10C/19/2012 sa žalovaný bránil tvrdením existencie pohľadávky z titulu vykonaných stavebných prác a následným započítaním pohľadávok, čo napokon súd v konaní sp.zn.: 10C/19/2012 neuznal a po rozsiahlom dokazovaní vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. V tomto konaní sa žalovaný bráni existenciou tej istej pohľadávky, ktorú už súd raz vecne posúdil.

10. Súd sa napokon stotožnil s argumentáciou žalobcu v odvolaní proti uzneseniu o prerušení konania a za splnenia podmienok podľa § 376 CSP svoje uznesenie o prerušení konania zrušil a pokračoval v konaní.

11. Žalovaný bol následne opätovne vyzvaný, aby sa vyjadril, či súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, či navrhuje vykonanie ďalších dôkazov a v prípade, že navrhuje ďalšie dôkazy, tak nech ich predloží. Okrem toho bol poučený v zmysle § 157 ods. 2 CSP, že ak sa v stanovenej nevyjadrí, súd bude predpokladať, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a že nenavrhuje vykonať ďalšie dôkazy. Žalovanému bola výzva doručená dňa 25.11.2020 a ten sa k výzve súdu v stanovenej lehote nevyjadril.

12. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za splnenia podmienok podľa § 177 ods. 2 písm. a), b) CSP. Podľa názoru súdu ide o vec jednoduchého právneho posúdenia, hodnota sporu 446,02 Eur bez príslušenstva neprevyšuje sumu 2.000 Eur a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Žalovaný v danom spore nepoprel že taká pohľadávka žalobcu existovala. Tvrdil však, že daná pohľadávka zanikla skrz započítanie. Žalovaný však doposiaľ existenciu jeho pohľadávky vo výške 60.098,75 Eur ním kvalifikovanú ako náhradu škody v spore nepreukázal. Jeho pohľadávka je stále predmetom rozhodovania v spore vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.: 10Cb/1/2018. Na druhej

strane o pohľadávke žalobcu proti žalovanému už tunajší súd v spore sp.zn.: 10C/19/2012 právoplatne rozhodol.

Súd zároveň vyzýval strany sporu, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a poučil ich o následkoch nevyjadrenia sa v zmysle § 157 ods. 2 CSP. Žalobca súhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Žalovaný sa na riadne doručení opakovanú výzvu nevyjadril, pričom nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dôkazy.

V tejto súvislosti súd dodáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania kvôli procesnej pasivite žalovaného, ktorý nenavrhol žiadne ďalšie dôkazy a tiež kvôli alarmujúcej dĺžke konania, ktoré trvá už viac než 8 rokov.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.12.2020 o 9:10 hod.

13. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán, žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, pripojením spisov tunajšieho súdu sp.zn.: 2C/172/2011; 10C/19/2012; 10Cb/1/2018 a zistil tento skutkový stav :

14. Strany sporu uzavreli dňa 30.10.2007 Zmluvu o nájme nebytových priestorov, v zmysle ktorej žalobca prenajal žalovanému zmluvne špecifikované nehnuteľnosti (na zimnom štadióne v Trebišove) a žalovaný sa mu zaviazal platiť ročne nájomné vo výške 161.242 Sk. V prípade omeškania žalovaného s platením nájomného si strany dohodli úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú.

15. Strany sporu uzavreli dňa 20.2.2009 Zmluvu o nájme, v zmysle ktorej žalobca prenajal žalovanému zmluvne špecifikované nehnuteľnosti za účelom výstavby reštauračno-ubytovacieho zariadenia a žalovaný sa mu zaviazal platiť ročne nájomné vo výške 59,07 Eur. V prípade omeškania žalovaného s platením nájomného si strany dohodli úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú - 20 rokov.

16. Podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX žalobca vyúčtoval žalovanému nájomne vo výške 446,02 Eur s dátumom splatnosti 5.10.2011. Žalovaný predmetnú faktúru nepoprel, tvrdil, že pohľadávka existovala, ale mala zaniknúť započítaním jeho pohľadávky resp. pohľadávok voči žalobcovi.

17. Žalovaný sa žalobou v spore vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.: 2C/172/2011 domáhal proti žalobcovi určenia, že výpoveď zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej dňa 30.10.2007, je neplatná. Žaloba žalovaného bola dňom 18.1.2013 právoplatne zamietnutá. V danom spore sa súd z úradnej povinnosti zaoberal platnosťou predmetnej nájomnej zmluvy a dospel k záveru, že uvedená nájomná zmluva je neplatná. Z dôvodu neplatnosti nájomnej zmluvy považoval žalobu žalovaného za nedôvodnú, lebo žalovaný nepreukázal súdu existenciu naliehavého právneho záujmu na určenej neplatnosti výpovede nájomnej zmluvy.

18. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde sp.zn.: 10C/19/2012 domáhal od žalovaného zaplata sumy 15.956,23 Eur s príslušenstvom z titulu dlžného nájomného resp. bezdôvodného obohatenia z absolútne neplatnej nájomnej zmluvy. Žalovaný neuznal daný dlh a poukázal na to, že žalobca má voči nemu dlh vo výške 60.098,75 Eur. Žalovaný si taktiež uplatnil od žalobcu za protiprávne konanie žalobcu násilne vypratanie žalovaného z prenajatých priestorov zamestnancami žalobcu nárok na náhradu škody vo výške 514.233,37 Eur. Daný nárok žalovaného súd vylúčil na samostatné konanie (sp.zn.: 10Cb/1/2018).

Spor sp.zn.: 12C/85/2012 je skutkovo a právne identický so sporom sp.zn.: 10C/19/2012. Ide o tie isté strany sporu v rovnakom procesnom postavení, pričom žalobca si uplatňuje svoj nárok z rovnakého titulu, žalovaný používa rovnaké argumenty ohľadom zániku pohľadávky žalobcu započítaním proti pohľadávke žalovaného voči žalobcovi.

Tunajší súd rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplata sumy s úrokmi z omeškania a trovami konania. Vzájomnú žalobu žalovaného zo dňa 7.11.2013 vylúčil na samostatné konanie.

Súd v konaní sp.zn.: 10C/19/2012 zaviazal žalovaného na zaplata sumy z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko súd v konaní sp.zn.: 2C/172/2011 určil, že nájomná zmluva uzavretá medzi stranami sporu je absolútne neplatná.

Rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn.: 10C/19/2012 bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.2.2017, sp.zn.: 6Co/445/2015.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.2.2017, sp.zn.: 6Co/445/2015 podal žalovaný dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26.6.2019 tak, že dovolanie odmietol.

Podľa bodu 28. uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu SR: (č.l. 115): „K odvolacím námietkam žalovaného najvyšší súd ďalej uvádza, že dôvodnosť nároku titulom bezdôvodného obohatenia bola preukázaná nielen faktúrami predloženými žalobcom, ako to tvrdí žalovaný, ale predovšetkým výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi, zmluvou o nájme zo dňa 30.10.2007, zmluvou o nájme zo dňa 20.09.2009, ako aj obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 2C/172/2011. Samotný žalovaný v priebehu konania nepopieral uzatvorenie predmetných nájomných zmlúv a užívanie nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, o čom svedčí aj snaha o započítanie pohľadávok žalovaného predstavujúcich náklady vynaložené na rekonštrukciu a stavebné práce na objektoch žalobcu proti pohľadávke dlžného nájomného. Skutočnosť, že nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu boli určité obdobie užívané žalovaným bez poskytnutia ekvivalentu v podobe úhrady nájomného nebola v konaní sporná. Dôvodnosť nároku titulom bezdôvodného obohatenia tak bola v konaní jednoznačne preukázaná.“

19. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná.

20. Podľa § 671 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

21. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

22. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

25. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

26. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

27. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

29. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Z podanej žalobe je zrejmé, že žalobca sa domáha od žalovaného zaplatenia dlžného nájomného. Podľa zistení súdu však nejde o dlžné nájomné, ale ide o vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu, nakoľko dlžné nájomné, ktoré žalobca požaduje bolo dohodnuté v zmluve o nájme nebytových priestorov, ktorú právoplatne posúdil tunajší súd v spore sp.zn.: 2C/172/2011 ako absolútne neplatnú. V tejto súvislosti súd dodáva, že súd pri rozhodovaní nie je viazaný právnou kvalifikáciou nároku ako ho uvádza žalobca v žalobe, čo vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít SR.

31. Vo vzťahu k nároku žalobcu, súd poukazuje na body 35 až 42 rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.2.2017, sp.zn.: 6Co/445/2015:

„35. V danom prípade bol žalobcom uplatnený nárok na peňažné plnenie vychádzajúc zo skutkového tvrdenia, že žalovaný na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 30. októbra 2007 užíval nebytové priestory, avšak žalobca za to od neho neobdržal zmluvne dohodnuté nájomné.

36. Ak počas konania súd prvej inštancie dospel k záveru, že nájomná zmluva, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, neprichádza do úvahy predmetný právny vzťah posúdiť z titulu nájomnej zmluvy, ale nárok žalobcu treba kvalifikovať ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodné obohatenie je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ).

37. Otázka v akom rozsahu je obohatený subjekt povinný vydať bezdôvodné obohatenie, je upravená v § 458 ods. 1 OZ. Podľa tohto ustanovenia musí byť vydané všetko čo bolo nadobudnuté bezdôvodným obohatením. Problémy s vydaním predmetu bezdôvodného obohatenia spravidla nenastávajú v prípadoch, kedy plnenie bolo poskytnuté vo veciach, či peniazoch, pretože spôsob a rozsah plnenia, ktorý má byť vrátený, je zrejмый.

38. Iná situácia je tam, kde plnenie malo charakter nehmotného plnenia, takže ho nemôže vydať (§ 458 ods. 1 veta druhá OZ, príkladmo ukladá plnenie v podobe výkonov.

39. V prípade užívania cudzej veci bez platnej nájomnej zmluvy spočíva bezdôvodné obohatenie užívateľa práve v tom, že vykonáva právo „nájomu“ v tejto cudzej veci. Užívateľ prirodzene nie je schopný takéto spotrebované plnenie vrátiť, a preto podľa citovaného ustanovenia je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady, ktorá musí zodpovedať peňažitému oceneniu získaného obohatenia.

40. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla práve formou nájmu a ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy; dôvodne sa teda táto náhrada porovnáva s obvyklou hladinou nájomného (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky pod č. 53/2000 v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek).

41. V danom prípade výška bezdôvodného obohatenia je identická s výškou nájmu podľa spomínaných nájomných zmlúv.

42. Odvolací súd poznamenáva, že medzi účastníkmi konania nebol spor o výške bezdôvodného obohatenia, t.j. o výške nájmu, ako boli dohodnuté v spomínaných zmluvách o nájme nebytových priestorov.”.

32. Vyššie citované sa plne vzťahuje aj na daný spor, nakoľko ide o skutkovo a právne totožnú vec, dokonca tých istých strán sporu v rovnakom procesnom postavení.

33. Pre úplnosť súd dodáva, že nárok žalovaného, ktorý si uplatňoval vzájomnou žalobou a ktorý bol vylúčený na samostatné konanie (sp.zn.: 10Cb/1/2018) nie je týmto rozhodnutím dotknutý.

34. Vzhľadom na vyššie zistené skutočnosti, citované ustanovenia právnych predpisov a s poukazom na rozhodovaciu prax, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

35. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

36. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Nakoľko žalovaný nezaplatil žalovanú sumu ku dňu splatnosti predmetnej faktúry do 5.10.2011, dostal sa dňom nasledujúcim - 6.10.2011 s plnením do omeškania, v dôsledku čoho je povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 6.10.2011 do zaplatenia.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, lebo žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.